

Vzpomínky

Nezmaři

S vlídnou t v á ř í vzpomínky vrací se k nám

Do okna padá mi stín sluneční lampion shas´
Vínem si naředím splín poslouchám vzpomínek hlas

Byl to tak plíživý pád zrádný jak rozmoklý jíl
Na pevné zemi zas stát vzalo mi tehdy dost sil

Mlhavě vidím ten film v něm byla jsi za hvězdu hvězd
Všechno to byl jenom dým z prázdných a velikých gest

Byl to tak nádherný bál girlandy světél a třpyt
Kde palác z křišťálu stál zůstal však jen prázdný byt

Asi jsme čekali víc než nám byl ochoten dát
Život ten podivný strýc co s osudem o vše chce hrát

Zapomnění to je dar zmizela úzkost a strach
Zbylo jen dopisů pár na které usedá prach